

200705333/1.

Datum uitspraak: 27 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/15701 en 07/15702 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 4 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 april 2002 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris), voor zover thans van belang, geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 10 april 2007 heeft de staatssecretaris het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 augustus 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

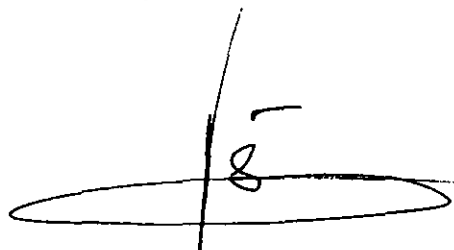
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 augustus 2007

248-490.

Verzonden: 27 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummers: AWB 07/15701 en 07/15702

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

wonende te verzoeker,
gemachtigde: mr.drs. J.M. Walls, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. P.P. Zweedijk, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 25 april 2002 ambtshalve beslist dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

Tegen dit besluit heeft verzoeker op 25 april 2002 bezwaar gemaakt bij verweerder.

Bij besluit van 9 januari 2003 heeft verweerder het bezwaar van verzoeker ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft verzoeker op 31 januari 2003 beroep ingesteld. Dit beroep is bij uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Maastricht, van 9 februari 2005, gegrond verklaard.

Bij besluit van 24 augustus 2005 heeft verweerder het bezwaar van verzoeker van 25 april 2002 ongegrond verklaard. Dit besluit is door verweerder bij brief van 9 januari 2007 ingetrokken.

Bij besluit van 10 april 2007 heeft verweerder het bezwaar van verzoeker wederom ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft verzoeker bij faxbericht van 11 april 2007 beroep ingesteld.

Bij schrijven van 11 april 2007 heeft verzoeker een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

Het verzoek om voorlopige voorziening is op 14 juni 2007 ter zitting behandeld.

procedurenummers: AWB 07/15701 en 07/15702

2

Verzoeker is ter zitting verschenen, bijgestaan door mr. E.W.B. van Twist, een
kantoorgenoot van zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen I. Jalloh, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, van de Awb, voor zover hier van belang, kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank bezwaar is gemaakt, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb kan de voorzieningenrechter, indien het verzoek is gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank en hij van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is de Minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder een beperking verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

In artikel 3.4, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) staan de beperkingen genoemd als bedoeld in artikel 14, tweede lid, Vw 2000. In deze bepaling, aanhef en onder x, is de beperking opgenomen: "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling".

Artikel 3.56, eerste lid, van het Vb 2000 luidt:

"De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling:

- a. wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Wet is afgewezen, anders dan met toepassing van artikel 30 van de Wet;
- b. die zich naar het oordeel van Onze Minister niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en
- c. voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan."

Op grond van het beleid gesteld in paragraaf B14/2.3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) komt een alleenstaande minderjarige vreemdeling die gedurende de asielprocedure een mogelijk onderzoek naar opvangmogelijkheden in het land van herkomst frustreert, niet in aanmerking voor een amv-vergunning. Hiervan is sprake als de vreemdeling – ook los van de context van het totale asielrelaas – ongelooftwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegt of indien hij vage, summiere verklaringen aflegt en zaken

procedurenummers: AWB 07/15701 en 07/15702

3

verzwijgt omtrent identiteit, nationaliteit of opvang. Ook indien de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel is afgewezen op grond van artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000, en het relaas mede op grond daarvan als ongeloofwaardig moet worden beschouwd, kan dit leiden tot de conclusie dat de vreemdeling het onderzoek frustreert.

Ingevolge artikel 7:2, eerste lid, van de Awb stelt een bestuursorgaan, voordat het op bezwaar beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te worden gehoord. Op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b van de Awb, kan van het horen worden afgezien, indien het bezwaar kennelijk ongegrond is.

2.2. Verweerder heeft het besluit gehandhaafd waarbij is geweigerd verzoeker in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd met als doel 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' (hierna: amv-vergunning). Verweerder stelt zich op het standpunt dat verzoeker een onderzoek naar eventuele adequate opvang in het land van herkomst heeft gefrustreerd. In het voornemen en de beschikking tot afwijzing van de asielaanvraag is geconcludeerd tot ongeloofwaardigheid van de door verzoeker gestelde nationaliteit en identiteit, omdat verzoeker onjuiste en incomplete antwoorden op essentiële landgebonden vragen over zijn gestelde land van herkomst heeft gegeven. Met de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Maastricht, van 22 april 2003, staat in rechte vast dat verzoeker, in samenhang met zijn toerekenbaar ongedocumenteerd zijn, niet wordt gevolgd in de door hem gestelde nationaliteit en identiteit en zijn asielaanvraag ongeloofwaardig wordt geacht. De stelling van verzoeker dat hij wel degelijk juiste gegevens heeft verstrekt en dat pas sprake is van frustreren van onderzoek indien aannemelijk wordt gemaakt dat hij bewust onjuiste gegevens heeft verstrekt, wordt door verweerder niet gevolgd. Verweerder heeft afgezien van het horen van verzoeker, omdat het bezwaarschrift kennelijk ongegrond is.

2.3. Verzoeker kan zich met het bestreden besluit niet verenigen en heeft daartoe het volgende aangevoerd. Eiser betwist dat hij het onderzoek naar adequate opvang heeft gefrustreerd. Verweerder heeft zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat zijn relaas ongeloofwaardig is, nu door verweerder, in strijd met het bepaalde in paragraaf B14/2.3.2 van de Vc 2000, geen rekening is gehouden met druk, traumata, de geestelijke ontwikkeling en de leeftijd van verzoeker. Eiser betwist dat hij bij zijn asielaanvraag onjuiste of onvoldoende verklaringen heeft afgelegd over zijn leefomgeving. Verzoeker wijst op de door hem overgelegde brief van Vluchtelingenwerk Rijnmond van 4 juni 2003, waarin veel verklaringen van verzoeker worden bevestigd. Naar het standpunt van verzoeker had verweerder een taalanalyse moeten laten verrichten om de twijfel aan verzoekers nationaliteit weg te nemen. Voorts stelt verzoeker dat verweerder de hoorplicht heeft geschonden, omdat het bezwaarschrift niet kennelijk ongegrond kan worden geacht.

2.4. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

2.4.1. Bij uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Maastricht, van 22 april 2003, heeft de rechtbank het beroep van verzoeker, gericht tegen de afwijzing van de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, ongegrond verklaard. De rechtbank heeft daarbij onder meer geoordeeld dat verweerder zich op grond van de omstandigheden dat verzoeker toerekenbaar geen reis- of identiteitsdocumenten heeft overgelegd, geen documenten heeft overgelegd die zijn nationaliteit staven, en slechts geringe informatie heeft kunnen verschaffen over Sierra Leone en zijn directe leefomgeving, op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij

procedurenummers: AWB 07/15701 en 07/15702

4

daadwerkelijk uit Sierra Leone afkomstig is en dat verweerder van een inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas heeft kunnen afzien.

2.4.2. De voorzieningenrechter is van oordeel dat, nu het oordeel van de rechtbank met betrekking tot de afkomst en de nationaliteit van verzoeker in rechte vast staat, verweerder op basis daarvan en gelet op het beleid zoals neergelegd in paragraaf B14/2.3.2 van Vc 2000, tot de conclusie heeft mogen komen dat verzoeker een mogelijk onderzoek naar adequate opvang in het land van herkomst heeft gefrustreerd. De voorzieningenrechter acht voornoemd beleid niet kennelijk onredelijk en niet is gebleken van onjuiste toepassing van het beleid. Er bestaat geen grondslag voor de stelling van verzoeker dat pas geconcludeerd mag worden tot frustratie van het onderzoek indien aannemelijk is dat er sprake is van het bewust of opzettelijk verstrekken van onjuiste gegevens. Hetgeen door verzoeker wordt aangevoerd ter onderbouwing van zijn afkomst, kan aan het voorgaande niet af doen, nu het oordeel ten aanzien van zijn afkomst en nationaliteit gelet op eerder genoemde uitspraak van de rechtbank in rechte vaststaat. Gelet hierop kan ook de stelling dat verweerder een taalanalyse had moeten verrichten niet worden gevolgd.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

2.4.3. Ten aanzien van de stelling van verzoeker dat verweerder ten onrechte heeft afgezien van het horen van verzoeker in bezwaar, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Ingevolge vaste jurisprudentie van de bestuursrechtspraak van de Raad van State, zoals de uitspraak van 16 juli 2003 (LJN-nummer A11809), vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en kan daarvan slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb worden afgezien, indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar en dat deswege van het horen van verzoeker kon worden afgezien. Hierbij acht de voorzieningenrechter van belang dat het oordeel omtrent de ongeloofwaardigheid van de afkomst en nationaliteit van verzoeker voortvloeit uit een eerdere procedure en dit oordeel in rechte is komen vast te staan en er niet is aangevoerd of gebleken dat er een procedure aanhangig is met betrekking tot herziening van die uitspraak. De omstandigheid dat eerdere beslissingen op bezwaar niet in stand zijn gebleven, doet er niet aan af dat het bezwaar op het moment dat de onderhavige beslissing op bezwaar werd genomen, op grond van het voorgaande op goede gronden kennelijk ongegrond is geacht.

2.5. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat het bestreden besluit rechtmatig is. Nu voorts nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak zal de voorzieningenrechter het beroep met toepassing van artikel 8:86 van de Awb ongegrond verklaren.

Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb.

Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is de voorzieningenrechter niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de voorzieningenrechter als volgt.

procedurenummers: AWB 07/15701 en 07/15702

5

3. Beslissing

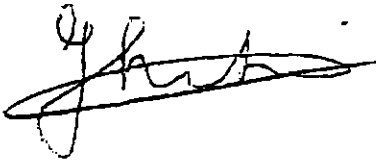
De voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep (AWB 07/15701) ongegrond;
- wijst het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (07/15702) af;

Aldus gegeven door mr. M.J.M. Marseille, voorzieningenrechter, en door deze en mr. J. Houtman, griffier, ondertekend.

De griffier,

De voorzieningenrechter,

Uitgesproken in het openbaar op: - 4 JUL 2007

Afschrift verzonden op: - 4 JUL 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

4716

B 28 JUL 2007

ZAAKNR. 200705333

AAN:

VI

BEHANDELD: DD:

PAR:

Mr drs E.W.B. van Twist
Mr drs J.M. Walls
Mw mr H.K. Westerhof
Mw mr C.E. Koopmans
Mw mr S. Zwiers

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Telefoon 078 - 648 91 29
Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Derdengelden
ABN AMRO 48.61.47.258

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax 070 365 1380, 9 blz.
incl. aangevallen uitspraak,
overige producties alleen per post

Inzake:

Procedurenr: n.n.b.
IND nr: 0106.03.2017
Dordrecht, 28 juli 2007

Appelschrift AMV

Hoogedelgestreng college,

Door deze en derhalve tijdig binnen de wettelijke beroepstermijn stelt ondergetekende, mr drs J.M. Walls, advocaat en procureur, kantoorhoudende te 3311 BV Dordrecht aan de Wijnstraat 209, die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door ..., verder appellant, thans verblijvende te ... en domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, om dit appelschrift in te dienen en te ondertekenen en hoger beroep in te stellen, hoger beroep in tegen de uitspraak van 4 juli 2007, verzonden op 4 juli 2007, reg. nr. AWB 07 / 15701, (aangehecht), van de rechtbank 's-Gravenhage, vreemdelingenkamer, voorzieningenrechter, zitting houdende te Dordrecht.

De rechtbank heeft het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder van 10 april 2007 inzake het recht op een verblijfsvergunning onder de beperking verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling gegrond verklaard ongegrond verklaard.

Verweerder ten deze is (thans) de Staatssecretaris van Justitie.

Appellant wenst tegen voornoemde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren:

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Grief 1 (r.o. 2.4.1 en 2.4.2)

De rechtbank oordeelt ten onrechte althans motiveert niet althans motiveert onjuist althans treedt buiten de grenzen van het geschil door te oordelen dat het oordeel van de rechtbank met betrekking tot de afkomst en de nationaliteit van appellant vaststaat nu de rechtbank zp. Maastricht bij uitspraak van 22 april 2003 het asielberoep ongegrond verklaarde waarbij de rechtbank ondermeer heeft geoordeeld dat verweerder zich op het standpunt mocht stellen dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk uit Sierra-Leone afkomstig is.

Toelichting

Bij uitspraak van 22 april 2003 (AWB 02 / 32532) (aangehecht), oordeelde de rechtbank zp. Maastricht dat verweerder zich op het standpunt mocht stellen dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk uit Sierra-Leone afkomstig is.

Deze uitspraak ziet op de asielaanvraag.

Bij uitspraak van 9 februari 2005 (AWB 03 / 6508) (aangehecht), verklaarde de rechtbank zp. Maastricht het beroep tegen de negatieve beslissing op bezwaar ten aanzien van de toelating als alleenstaande minderjarige vreemdeling gegrond.

Uit laatstgenoemde uitspraak blijkt dat verweerder onvoldoende motiveerde dat appellant mocht worden tegengeworpen zijn nationaliteit en herkomst niet uit Sierra-Leone niet aannemelijk gemaakt te hebben.

Nu verweerder niet tegen de meer recente uitspraak AWB 03 / 6508 (in de AMV-zaak) in hoger beroep gegaan is moet worden aangenomen dat de eerdere uitspraak 02 / 32532 (in de asielzaak) geen definitief oordeel gaf met betrekking tot nationaliteit en identiteit.

Hierbij wordt gewezen op de stukken die bij schrijven van 3 juni 2004 en bij schrijven van 10 januari 2005 in het geding AWB 03/6508 zijn gebracht (aangehecht). Aan deze stukken refereert de rechtbank zp. Maastricht in de uitspraak AWB 03 / 6508. De stukken onderbouwen de eerdere stelling van appellant dat hij wel degelijk uit Sierra-Leone afkomstig is en de voorzieningenrechter van de rechtbank Dordrecht heeft ten onrechte en zonder enige motivering deze stukken niet bij zijn overwegingen betrokken. Nu de stukken zelfs dateren van voor de meest recente beslissing op bezwaar, die van 10 april 2007, valt niet in te zien waarom het oordeel van de rechtbank in de asielzaak van doorslaggevende waarde dient te zijn, temeer daar dezelfde rechtbank en zittingplaats een later beroep in de AMV-zaak gegrond verklaarde.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Grief 2 (r.o. 2.4.2)

De rechtbank gaat uit van een onjuist toetsingskader door te toetsen aan het beleid zoals vastgelegd in paragraaf B14 / 2.3.2 van de Vreemdelingencirculaire.

Toelichting

De asielaanvraag is van voor de ingangsdatum van de TBV 2001/33 waarin het beleid zoals thans in paragraaf B14 / 2.3.2 (zwijgende en jukkende ama's) is ingevoerd. Betreffende beleid is dus niet op appellant van toepassing. Appellant vroeg immers asiel op 3 of 4 juni 2001 terwijl het beleid eerst inging op 7 november 2001.

Grief 3 (r.o 2.4.3)

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat de hoorplicht niet zou zijn geschonden.

Toelichting

Na gegrond beroep (zp. Maastricht, AWB 03 / 6508) en een intrekking van een volgende beslissing op bezwaar op 9 januari 2007 kan in de visie van appellant geen sprake zijn van een kennelijk ongegrond bezwaar. Appellant wijst erop dat tegenwerping als zij hij zijn nationaliteit en herkomst uit Sierra-Leone niet hebben onderbouwd uitsluitend berust op een herkomstonderzoek door middel van het stellen van vragen met betrekking tot de directe woonomgeving. Zoals hierboven opgemerkt en thans aangehecht is in het vorige beroep en daarom in hernieuwd bezwaar een grote hoeveelheid onderbouwing van de herkomst gefourneerd zodat verweerder door het horen in bezwaar appellant in de gelegenheid had behoren te stellen zijn stellingen nader te onderbouwen nu verweerder nog immer aan de herkomst wenst te twijfelen.

Grief 4

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat het beroep ongegrond is.

Toelichting

Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

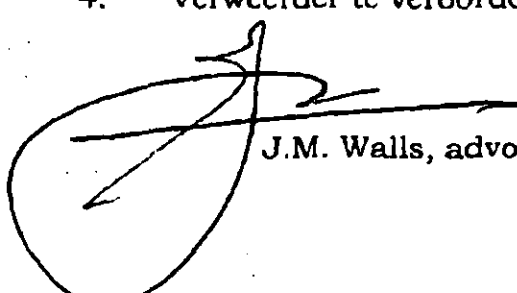

Advocatenkantoor

& Van Twist & Walls

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek:

1. Dit hoger beroep gegrond te verklaren;
2. Voornoemde uitspraak te vernietigen;
3. Het bepaalde in artikel 44 Wet RvS dan wel in artikel 42 Wet RvS toe te passen;
4. Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

J.M. Walls, advocaat, bepaaldelijk gevolmachtigde

Dit appelschrift is bij opvolgende fax verzonden aan IND 's Hertogenbosch